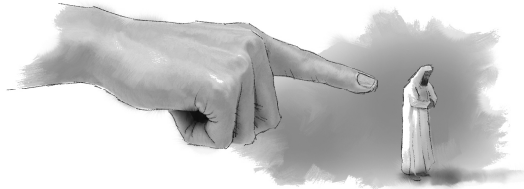

7. ΚΡΙΣΗ – ΤΙΜΩΡΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με εντέλειαν;» Ιώβ 11/α' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιώβ 8/η' 1-22, 11/α' 1-20, Ησ. 40/μ' 12-14, Γέν. 6/ς' 5-8, Β' Πέτρ. 3/γ' 5-7.

Το πρόβλημα της ανθρώπινης θλίψης εξακολουθεί να απασχολεί την ανθρωπότητα. Βλέπουμε τους «καλούς» να υποφέρουν, ενώ οι «κακοί» παραμένουν ατιμώρητοι. Πριν από μερικά χρόνια εκδόθηκε ένα βιβλίο με τίτλο, «Γιατί Συμβαίνουν Κακά Πράγματα Σε Καλούς Ανθρώπους;» Ήταν μία από τις πολλές προσπάθειες για να δοθεί μία ικανοποιητική απάντηση σ' αυτό το πρόβλημα. Ωστόσο, δεν απαντήθηκε. Πολλοί συγγραφείς και διανοούμενοι έχουν γράψει για την ανθρώπινη θλίψη, χωρίς όμως να έχουν καταφέρει να βρουν την σωστή απάντηση.

Αυτό το θέμα πραγματεύεται και το βιβλίο του Ιώβ, και στη συνέχεια της μελέτης μας θα δούμε γιατί «καλοί» άνθρωποι, όπως ο Ιώβ, υποφέρουν σ' αυτόν τον κόσμο. Η βασική διαφορά ανάμεσα στο βιβλίο του Ιώβ και στα άλλα, είναι ότι το βιβλίο του Ιώβ δεν βασίζεται στο πώς προσεγγίζει ο άνθρωπος τη θλίψη, αλλά επειδή είναι βιβλίο της Αγίας Γραφής, μας δείχνει πώς προσεγγίζει ο Θεός αυτό το πρόβλημα.

Αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε τις ομιλίες των φίλων του Ιώβ που πήγαν να τον παρηγορήσουν και θα δούμε τι διδάγματα μπορούμε να αντλήσουμε μέσα από τα λάθη που έκαναν στην προσπάθειά τους να προσεγγίσουν το πρόβλημα του πόνου.

Κυριακή 6 Νοεμβρίου

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Σαν να μην έφτανε το κήρυγμα του Ελιφά, ο Ιώβ είχε να αντιμετωπίσει και τον Βιλδάδ που του μίλησε ακόμη πιο σκληρά. Φανταστείτε να πηγαίνετε σε κάποιον που έχασε τα παιδιά του και να του λέτε: «Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών» (Ιώβ 8/η' 4). Η ειρωνεία είναι ότι στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου (Ιώβ 1/α' 5) είδαμε πως ο Ιώβ πρόσφερε θυσίες για τα παιδιά του σε περίπτωση που είχαν αμαρτήσει. Εδώ, βλέπουμε την αντίθεση μεταξύ της αντίληψης για την χάρη (όπως εκδηλώνεται στις πράξεις του Ιώβ) με τον σκληρό νομικισμό που εκφράζεται στα λόγια του Βιλδάδ. Το χειρότερο είναι ότι ο Βιλδάδ μιλάει κατ' αυτόν τον τρόπο προσπαθώντας να υπερασπιστεί τον χαρακτήρα του Θεού.

Διαβάστε Ιώβ 8/η' 1-22. Ποιο είναι το επιχείρημα του Βιλδάδ και πόση αλήθεια εμπεριέχεται σ' αυτό; Εάν απομονώνετε τα λόγια του, και ξεχνούσατε την κατάσταση στην οποία ειπώθηκαν, τι λάθος θα βρίσκατε σ' αυτά;

.....
Ποιος μπορεί να βρει πταίσμα στα λόγια αυτά; «Διότι ημείς είμεθα χθεσινόι, και δεν εξεύρομεν ουδέν, επειδή αι ημέραι ημών επί της γης είναι σκιά» (Ιώβ 8/η' 9). Αυτή είναι μία δυνατή, αληθινή και πολύ Βιβλική δήλωση (Ιακ. 4/δ' 14). Ή πού βρίσκεται λάθος στην προειδοποίηση του ότι στον ασεβή που στηρίζει την ελπίδα του στα επίγεια πράγματα, κάποια στιγμή «η ελπίς αυτού θέλει κοπή, και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης»; (Ιώβ 8/η' 14.) Αυτή η σκέψη σίγουρα είναι Βιβλική. Πιθανόν το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι ο Βιλδάδ παρουσιάζει τη μία μόνο πλευρά του χαρακτήρα του Θεού. Δεν πρέπει να εστιάζουμε στη μία μόνο πλευρά. Για παράδειγμα, κάποιος θα μπορούσε να εστιάσει στο νόμο, στη δικαιοσύνη και στην υπακοή ενώ κάποιος άλλος να εστιάσει στη χάρη, στη συγχώρηση και στην αντικατάσταση. Όταν εστιάζουμε μόνο στην μία πλευρά θα έχουμε μία διαστρεβλωμένη εικόνα του Θεού και της αλήθειας. Και αυτό ακριβώς συμβαίνει εδώ.

ΣΚΕΨΗ: Θα πρέπει πάντοτε να κρατάμε την ισορροπία μεταξύ νόμου και χάρης, τόσο στην θεολογία μας όσο και στις σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους. Εάν όμως έπρεπε να τείνουμε περισσότερο σε μία πλευρά – όταν έχουμε να κάνουμε με τα σφάλματα των άλλων – σε ποια πλευρά θα ήταν καλύτερα να τείνουμε, και γιατί;

Δευτέρα 7 Νοεμβρίου

ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΣΟ ΑΞΙΖΕΙΣ

«Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με εντέλειαν; Ταύτα είναι ως τα ύψη του ουρανού· τι δύνασαι να κάμης; είναι βαθύτερα του άδου· τι δύνασαι να γνωρίσης; Το μέτρον αυτών είναι μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης.» (Ιώβ 11/α' 7-9, δείτε επίσης Ησ. 40/μ' 12-14). Ποια αλήθεια βλέπουμε σ' αυτά τα λόγια και γιατί είναι σημαντικό να την θυμόμαστε πάντα;

.....

.....

.....

Με όμορφο τρόπο παρουσιάζεται εδώ το πόσο λίγα γνωρίζουμε για τον Θεό, και ακόμη κι αν δαπανήσουμε όλες μας τις δυνάμεις προς αναζήτησή Του, πάλι θα γνωρίζουμε ελάχιστα. Ένας από τους πιο γνωστούς φιλοσόφους του 20^{ου} αι. ο Richard Rorty, υποστήριξε πως ποτέ δεν θα είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε την πραγματικότητα και την αλήθεια, γι' αυτό καλό είναι να αφήσουμε την προσπάθεια και να αρκεστούμε σ' αυτό. Πόσο απογοητευτικό είναι 2600 χρόνια Δυτικής φιλοσοφίας να αποκορυφώνονται σ' αυτήν την ηττοπαθή έκφραση. Εάν μετά από όλες τις έρευνες παραμένουμε στο σκοτάδι για την πραγματικότητα στην οποία ζούμε, τότε ποιος μπορεί μέσα από την «έρευνα» να καταλάβει τον Δημιουργό – τον Ύψιστο και τον θεμελιωτή της πραγματικότητας; Ο Rorty επιβεβαίωσε απλώς τα λόγια του Σωφάρ, του τρίτου φίλου του Ιώβ, που χρησιμοποιήθηκαν εναντίον του Ιώβ.

Διαβάστε Ιώβ 11/α' 1-20. Τι το σωστό λέει ο Σωφάρ, αλλά και πού βρίσκεται το λάθος στο επιχείρημά του;

.....

.....

.....

Μας είναι δύσκολο να φανταστούμε κάποιον να λέει σε κάποιον που υποφέρει όπως ο Ιώβ, ότι πήρε αυτό που του άξιζε, και μάλιστα ότι του άξιζε να πάθει πολλά περισσότερα. Το χειρότερο είναι ότι το κάνει στην προσπάθεια του να υπερασπιστεί την καλοσύνη και την δικαιοσύνη του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Ορισμένες φορές, το ότι ξέρουμε εν μέρει κάποιες αλήθειες για τον χαρακτήρα του Θεού, δεν σημαίνει αυτομάτως και ότι τις αντικατοπτρίζουμε. Τι πρέπει να κάνουμε για να αντικατοπτρίζουμε τον χαρακτήρα του Θεού;

Τρίτη 8 Νοεμβρίου

ΘΕΪΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ

Οι τρεις φίλοι του Ιώβ είχαν σίγουρα κάποια γνώση για τον Θεό. Επίσης, ήταν ειλικρινείς στην προσπάθειά τους να Τον υπερασπιστούν. Και όπως είδαμε, τα διαστρεβλωμένα λόγια τους στον Ιώβ (ιδιαίτερα λόγω της κατάστασής του), έλεγαν κάποιες σημαντικές αλήθειες. Κεντρικό σημείο στα επιχειρήματά τους ήταν ότι ο Θεός είναι δίκαιος και ότι η αμαρτία οδηγεί στην θεϊκή τιμωρία, ενώ ως αμοιβή για το καλό έρχονται ιδιαίτερες ευλογίες. Παρότι δεν γνωρίζουμε την ακριβή περίοδο στην οποία έζησαν, επειδή πιστεύουμε πως ο Μωυσής έγραψε το βιβλίο όσο ήταν στη Μαδιάμ, πιθανόν να έζησαν σε κάποια εποχή πριν την Έξοδο και μετά τον Κατακλυσμό.

Διαβάστε Γέν. 6/ς' 5-8. Παρότι δεν ξέρουμε τι γνώριζαν ο Ελιφάς, ο Βιλδάδ και ο Σωφάρ για τον Κατακλυσμό; Πώς βλέπουμε ότι αυτό το γεγονός έχει επηρεάσει τη θεολογία τους;

.....

.....

Είναι ξεκάθαρο πως ο Κατακλυσμός αποτελεί παράδειγμα της θεϊκής τιμωρίας για την αμαρτία. Ο Θεός τιμώρησε άμεσα εκείνους που άξιζαν την τιμωρία. Ωστόσο, ακόμη και εδώ φανερώνεται η έννοια της χάρης, όπως την βλέπουμε στη Γέν. 6/ς' 8. Η Ε. Χουάιτ έγραψε ότι «το κάθε χτύπημα (του σφυριού) για την κιβωτό ήταν ένα κήρυγμα για τους ανθρώπους.» *The Spirit of Prophecy*, τομ. 1, σ. 70. Ως ένα σημείο, μπορούμε να δούμε σ' αυτήν την ιστορία ένα παράδειγμα του τι κήρυτταν αυτοί οι άνδρες στον Ιώβ.

Πώς φαίνεται η έννοια της Θεϊκής κρίσης στη Γέν. 13/ιγ' 13, 18/ιη' 20-32, 19/ιθ' 24,25;

.....

.....

Είτε γνώριζαν είτε όχι αυτά τα περιστατικά, αναφέρονται στην άμεση κρίση του Θεού για το κακό. Ο Θεός δεν εγκατέλειψε απλώς τους αμαρτωλούς στην αμαρτία τους αφήνοντάς τους να καταστραφούν. Όπως έγινε και με τον Κατακλυσμό, ο Θεός ήταν Αυτός που τους τιμώρησε. Ενήργησε κρίνοντας και καταστρέφοντας την ανομία και το κακό.

ΣΚΕΨΗ: Όσο κι αν θέλουμε να εστιάσουμε στη χάρη και στην αγάπη του Θεού, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε και την δικαιοσύνη Του; Σκεφτείτε όλο το κακό που μένει ατιμώρητο. Τι μας λέει αυτό για την ανάγκη που υπάρχει για Θεϊκή τιμωρία, όταν και όπως θα έρθει;

Τετάρτη 9 Νοεμβρίου

«ΕΑΝ ΟΜΩΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΜΗ ΘΑΥΜΑ»

Στην Αγία Γραφή θα συναντήσουμε πολλές περιπτώσεις άμεσης Θεϊκής τιμωρίας για το κακό, αλλά και πολλές ευλογίες για τους πιστούς.

Ποια σπουδαία υπόσχεση δίνεται για την υπακοή; Δευτ. 6/ς' 24,25.

.....
.....
.....

Η Παλαιά Διαθήκη είναι γεμάτη υποσχέσεις για ευλογίες και ευημερία που θα φέρει ο Θεός στο λαό Του εάν Τον υπακούσουν. Έτσι, εδώ μπορούμε να δούμε παραδείγματα που οι φίλοι του Ιώβ ανέφεραν για τις ευλογίες του Θεού στους πιστούς, σε εκείνους που υπακούουν στις εντολές Του και ζουν μία θεοσεβούμενη και ενάρετη ζωή. Φυσικά, στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν και πολλές προειδοποιήσεις για την τιμωρία που θα έρθει ως αποτέλεσμα της παρακοής. Σε μεγάλο μέρος της Παλαιάς Διαθήκης, κυρίως μετά τη διαθήκη με το Ισραήλ στο Σινά, ο Θεός προειδοποιεί τους Ισραηλίτες για τις συνέπειες της ανυπακοής τους. «Εάν όμως δεν υπακούητε εις την φωνήν του Κυρίου, αλλά στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε η χειρ του Κυρίου θέλει εισθαι εναντίον σας, καθώς εστάθη εναντίον των πατέρων σας» (Α' Σαμ. 12/ιβ' 15). Διαβάστε Αρ. 16/ις' 1-33. Τι μας διδάσκει αυτό το περιστατικό για το γεγονός της Θεϊκής τιμωρίας;

.....
.....
.....

Δεδομένου του πώς θανατώθηκαν οι αποστάτες δεν χωρά αμφιβολία πως αυτό το περιστατικό έχει να κάνει με το ότι «η αμαρτία φέρνει τη δική της τιμωρία». Αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν αντιμέτωποι με την Θεϊκή τιμωρία για την αμαρτία και την αποστασία τους. Σ' αυτήν την περίπτωση βλέπουμε υπερφυσική εκδήλωση της δύναμης του Θεού μιας και οι νόμοι της φύσης φαίνεται να αλλάζουν. «Εάν όμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξη η γη το στόμα αυτής και καταπή αυτούς και πάντα τα αυτών και καταβώσι ζώντες εις τον άδην, τότε θέλετε γνωρίσει ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον» (Αρ. 16/ς' 30). Το ρήμα «κάμη» εδώ έχει την ίδια ρίζα με το ρήμα «εποίησεν» στη Γέν. 1/α' 1. Ο Κύριος ήθελε να γνωρίζουν όλοι ότι Εκείνος απέδωσε την τιμωρία στους αποστάτες.

Πέμπτη 10 Νοεμβρίου

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Σίγουρα η μεγαλύτερη και εντονότερη εκδήλωση της Θεϊκής κρίσης θα γίνει στο τέλος όταν οι ασεβείς θα καταστραφούν, και όπως λέει η Αγία Γραφή «ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος» (Αποκ. 20/κ' 14). Αυτός δεν είναι ο θάνατος στον οποίο υπόκεινται όλοι οι απόγονοι του Αδάμ. Αυτός είναι ο θάνατος από τον οποίο ο δεύτερος Αδάμ, ο Ιησούς Χριστός, θα ελευθερώσει τους δίκαιους στο τέλος του κόσμου (Α' Κορ. 15/ε' 26). Ο δεύτερος θάνατος, όπως και κάποιες άλλες τιμωρίες που συναντάμε στην Παλαιά Διαθήκη, είναι η άμεση τιμωρία του Θεού στους αμαρτωλούς που δεν έχουν μετανοήσει και δεν έχουν λάβει την σωτηρία μέσω του Χριστού.

Διαβάστε Β' Πέτρ. 3/γ' 5-7. Τι μας λέει ο Λόγος του Θεού για την κατάληξη των ασεβών;

.....
«Ο Θεός ρίχνει φωτιά από τον ουρανό. Η γη διαλύεται. Κρυμμένα στα σπλάχνα της, τα όπλα της γης βγαίνουν στην επιφάνεια. Γιγαντιαίες, καταναλωτικές φλόγες ξεχύνονται από κάθε ορθάνοιχτο χάσμα. Και αυτά τα βράχια ακόμη φλέγονται... Η επιφάνεια της γης μοιάζει με λιωμένο μέταλλο – μία απέραντη κοχλάζουσα λίμνη φωτιάς. Αυτή είναι η ώρα της κρίσης και του εξολοθρευμού των ασεβών ανθρώπων. Είναι η 'ημέρα της εκδίκησης του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδοσεων διά την κρίσιν της Σιών.' (Ησ. 34/λδ' 8.)» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 802.

Μπορεί η τιμωρία να έρχεται ως συνέπεια της αμαρτίας, σίγουρα όμως υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο Ίδιος ο Θεός φέρνει την τιμωρία για την αμαρτία, όπως ισχυρίζονταν και οι φίλοι του Ιώβ. Οι συμφορές αυτού του κόσμου είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας, ωστόσο δεν είναι όλες οι συμφορές Θεϊκή τιμωρία. Αυτό σίγουρα δεν ίσχυε στην περίπτωση του Ιώβ, όπως και σε άλλες περιπτώσεις. Το γεγονός είναι πως όλοι εμπλεκόμαστε στη Μεγάλη Διαμάχη και ότι υπάρχει ένας εχθρός που θέλει το κακό μας. Το αισιόδοξο είναι ότι ο Θεός είναι εδώ για εμάς. Όποιες κι αν είναι οι δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε, και όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα τους, είμαστε βέβαιοι για την αγάπη του Θεού, μία αγάπη τόσο μεγάλη που ο Ιησούς σταυρώθηκε για εμάς, μία πράξη που από μόνη της υπόσχεται το τέλος κάθε θλίψης.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι η θλίψη κάποιου είναι αποτέλεσμα Θεϊκής τιμωρίας; Εάν δεν είμαστε σίγουροι, τότε τι μπορούμε να κάνουμε για το πρόσωπο που θλίβεται, ή για τη δική μας θλίψη;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όπως ήδη αναφέραμε, αυτήν την τριμηνία είναι σημαντικό να θέσουμε τον εαυτό μας στη θέση των χαρακτήρων της ιστορίας, επειδή έτσι θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε τα κίνητρα και τις πράξεις τους. Δεν είχαν τη δυνατότητα να δουν όπως εμείς τη μάχη που εξελισσόταν στο παρασκήνιο, κι έτσι έγιναν επικριτικοί ενώ δεν ήταν καν σε θέση να κρίνουν.

«Είναι φυσικό να νομίζουμε πως οι μεγάλες καταστροφές είναι αποτέλεσμα μεγάλων εγκλημάτων και τρομερών αμαρτιών, όμως πολλές φορές ως άνθρωποι σφάλουμε στις κρίσεις που κάνουμε. Το καλό και το κακό έχουν αναμιχθεί και συμφορές συμβαίνουν σε όλους. Ορισμένες φορές οι άνθρωποι ξεφεύγουν από την προστασία του Θεού, και ο Σατανάς τους επιτίθεται. Ο Ιώβ είχε πληχθεί και οι φίλοι του θέλησαν να τον πείσουν πως ήταν καταδικασμένος και η θλίψη του ήταν αποτέλεσμα της αμαρτίας. Παρουσίασαν την κατάσταση του σαν να ήταν κάποιος τρομερά αμαρτωλός, όμως ο Κύριος τούς επέπληξε για την κρίση τους στον πιστό Του δούλο.» E. Χουάιτ, SDA Bible Commentary, τομ. 3, σ. 1140.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί στο πώς προσεγγίζουμε το όλο θέμα της θλίψης. Σίγουρα υπάρχουν στιγμές που είναι πιο εύκολο να το κατανοήσουμε. Κάποιος που καπνίζει παθαίνει καρκίνο του πνεύμονα, πόσο πιο κατανοητό! Τι γίνεται όμως με εκείνους που καπνίζουν όλη τους τη ζωή και δεν παθαίνουν τίποτα; Ο Θεός τιμωρεί τον έναν και όχι τους άλλους; Εν τέλει, όπως οι τρεις φίλοι, δεν μπορούμε να ξέρουμε γιατί έρχονται οι συμφορές. Υπό μία έννοια δεν έχει και τόση σημασία. Εκείνο το οποίο έχει σημασία είναι ο τρόπος που ανταποκρινόμαστε σ' αυτές. Αυτό είναι το σημείο στο οποίο οι τρεις άνδρες έσφαλλαν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αυτοί οι άνδρες δεν μπορούσαν να καταλάβουν όλα αυτά που συνέβησαν στη θλίψη του Ιώβ. Αλλά ούτε κι εμείς μπορούμε να καταλάβουμε όλους τους λόγους για την ανθρώπινη θλίψη. Πώς αυτή η συνειδητοποίηση θα μας βοηθήσει να είμαστε πιο συμπονετικοί προς αυτούς που θλιβονται;